

คำวินิจฉัยของ นายอุรัส หวังอ้อมกลาง ดุลการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๘/๒๕๕๑

วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ศาลจังหวัดสตูลส่งเรื่องของ นายสรศักดิ์ วรรณนทกุล ให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัย

ข้อเท็จจริงได้ความว่า ธนาคารกรุงเทพฯ (มหาชน) จำกัด เป็นโจทก์ฟ้องผู้ร้องกับพวกที่ศาลมีคำสั่งห้ามดำเนินการต่อไปในสิ่งที่เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย คดีที่ ๑๐๐/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๑๖๒/๒๕๔๑ ระหว่างพิจารณาคดี ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อศาลมีคำสั่งห้ามดำเนินการต่อไปในสิ่งที่เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย เกี่ยวกับอำนาจฟ้องของโจทก์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔ ศาลมีคำสั่งห้ามดำเนินการต่อไปในสิ่งที่เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายตามคำขอของผู้ร้อง คงให้ดำเนินกระบวนการพิจารณาไปจนเสร็จสำนวนแล้วจึงได้ชี้ขาดคดี แต่ก็ไม่ได้วินิจฉัยเรื่องอำนาจฟ้องของโจทก์ ผู้ร้องจึงได้ยื่นคำร้องต่อศาลมีคำสั่งห้ามดำเนินการต่อไปในสิ่งที่เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย เกี่ยวกับอำนาจฟ้องของโจทก์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔ ศาลมีคำสั่งห้ามดำเนินการต่อไปในสิ่งที่เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายและในชั้นพิจารณาพิพากษาก็ไม่ได้ชี้ขาดเรื่องอำนาจฟ้อง นั้น ขอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖ หรือไม่ และขอให้พิจารณาวินิจฉัยถึงสิทธิของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๐ วรรคสาม ด้วย

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้ว เห็นว่า การที่ผู้ร้องจะขอให้ศาลมีคำสั่งห้ามดำเนินการต่อไปในสิ่งที่เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้น ต้องมีความชอบด้วยกฎหมาย คดีที่ ๑๐๐/๒๕๓๕ ลงวันที่ ๑๖๒/๒๕๔๑ ระหว่างพิจารณาคดี ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อศาลมีคำสั่งห้ามดำเนินการต่อไปในสิ่งที่เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย เกี่ยวกับอำนาจฟ้องของโจทก์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔ ศาลมีคำสั่งห้ามดำเนินการต่อไปในสิ่งที่เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย เกี่ยวกับอำนาจฟ้องของโจทก์ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔ ศาลมีคำสั่งห้ามดำเนินการต่อไปในสิ่งที่เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายและในชั้นพิจารณาพิพากษาก็ไม่ได้ชี้ขาดเรื่องอำนาจฟ้อง นั้น ขอบด้วยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖ หรือไม่ และขอให้พิจารณาวินิจฉัยถึงสิทธิของผู้ร้องตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓๐ วรรคสาม ด้วย

อาศัยเหตุดังกล่าว ศาลรัฐธรรมนูญจึงไม่รับคำร้องของผู้ร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

นายอุรัส หวังอ้อมกลาง
ดุลการศาลรัฐธรรมนูญ